

JAN PRINS

waarmee 'k den omtrek oversprei,
dan voert ge vast daar beter bij,
daar 'k u voor noodweer zou bewaren.
Doch meestal, waar ge uw groei begint,
gaat in een waterzoom 't rijk over van den wind.
Zooals u 't lot bedeeft, komt waarlijk niet te pas."
„Uw medelijden", antwoordt hem het rietgewas,
„komt uit uw goede hart, maar laat die zorgen varen.
Wind is voor mij minder te vreezen, dan voor u.
Ik buig wel, maar ik breek niet. Hebt gij al tot nu
zijn stooten, ook die 't hevigst waren,
met ongebogen rug doorstaan,
het einde is nog niet daar." Bij dat woord komt er aan
den horizon een zoo verwoede bui opdagen,
als ooit het Noorden in zijn schoot
tot op dat oogenblik met zich had omgedragen.
't Riet boog, terwijl de eik weerstand bood.
De wind, in kracht nog eens zoo groot,
weet tot ontwortelde te maken,
wiens machtig hoofd bijkans den hemel scheen te raken,
wiens voeten reikten tot het rijk zelf van den dood.

III

DE LEEUW EN DE RAT

Maak iedereen, krijgt ge de kans, aan u verplicht:
een kleinere dan gij kan u soms noodig wezen.
Dit wordt, zoo overvloedig is 't bewijs, bij dezen
door twee vertelsels toegelicht.

Een rat, tamelijk ondoordacht,